

РЕШЕНИЕ

№ 1139

гр. София, 20.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.01.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

**ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева
Мария Владимирова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12309** по описа за **2023** година докладвано от съдия Елица Райковска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК, във вр. с чл. 63 от ЗАНН.

АССГ е сезиран с касационна жалба /КЖ/, подадена от К. БГ ЕООД срещу решение № 5238 от 14.11.2023 г. по анд № 11624/2023 г. по описа на СРС, 9 с-в, както и с КЖ, подадена от Началник отдел оперативни дейности-С., дирекция Оперативни дейности в ГД Фискален контрол към НАП.

С атакуваното решение СРС е изменил издадено срещу К. БГ ЕООД наказателно постановление /НП/, като е намалил наложеното наказание „имуществена санкция“ от 800 лева на 500 лева. С решението си СРС е осъдил всяка от страните да заплати на другата разноска съобразно уважената, респ. отхвърлената част на жалбата на К. БГ ЕООД. Именно по отношение на тази част от решението е недоволен касаторът Началник отдел оперативни дейности-С., дирекция Оперативни дейности в ГД Фискален контрол към НАП.

Представителят на СГП счита касационната жалба на К. БГ ЕООД за основателна.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и съобрази закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

АССГ намира, че СРС правилно е установил фактическата обстановка и е достигнал до законосъобразни правни изводи при пълно и обективно обсъждане на събраните доказателства.

Неоснователни са наведените в КЖ на К. БГ ЕООД възражения. При издаването на

АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Чл. 185, ал. 1 от ЗДДС не съдържа две предложения, както касаторът твърди. Цитираната разпоредба разграничава единствено административното наказание в зависимост от това дали извършителят е физическо или юридическо лице, като в НП ясно е посочено, че именно на дружеството, което безспорно е юридическо лице, се налага санкцията в размер на 800 лева /намалена от СРС на 500 лева/. Нарушението и в АУАН, и в НП е подробно описано, като същото съответства на посочената от административно-наказващия орган правна квалификация. Показанията на разпитания пред СРС свидетел, макар и служител на НАП, са обективни и конкретни и съответстват изцяло на събраните в хода на административно-наказателното производство писмени доказателства, а именно на протокола за извършена проверка и на приложените служебни бонове, от които е видно, че въпросната контролна покупка на гориво, направена от органите на НАП, не е отразена във фискалното устройство /ФУ/.

Не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН доколкото деянието не съставлява по-ниска степен на обществена опасност от подобните му. Напротив, видно от събраните доказателства, освен, че процесната покупка на гориво не е била отразена във ФУ и не е издаден касов бон, органите по приходите са установили 716,61 лева разлика между фактическата наличност в касата и отчетената такава от ФУ, което показва по-висока обществена опасност.

Установеното нарушение е безспорно доказано и не се опровергава от нито едно доказателство по делото. А твърдението за издадена касова бележка на ръка е неясно и недоказано.

Позоваването на практиката на СЕС макар да е относимо, не води до различни от горните изводи. Първо, наличието на други административни или административно-наказателни производства във връзка именно с процесното нарушение не е доказано от касатора. Второ, както е посочено в решение № 8379 от 14.08.2023 г. на ВАС по адм. д. № 11799/2022 г., следва да се има предвид т. 59 от решението на СЕС по дело С-97/2021 г., според която що се отнася до координирането на производствата, следва да се отбележи, че макар по силата съответно на член 6, алинея 5 от АПК и на член 27, алинея 2 от ЗАНН данъчният орган да е длъжен да зачита принципа на пропорционалност, когато налага санкциите по членове 185 и 186 от ЗДДС, разглежданата в главното производство национална правна уредба все пак не му позволява нито да не изпълни задължението за налагане на едната и другата от тези санкции, като се има предвид посоченият в точка 55 от настоящото решение автоматичен характер на кумулирането, нито да спре едното производство до приключването на другото.

С оглед на изложеното НП, изменено по отношение на размера на санкцията с решението на СРС до минимално предвидения в закона размер, се явява законосъобразно, поради което решението на СРС следва да бъде потвърдено.

Не са налице предпоставките за изменението на решението на СРС в частта за разноските. Чл. 63д от ЗАНН предвижда, че пред СРС разноските се присъждат по реда на АПК, поради което и при частична основателност на жалбата такива се дължат на жалбоподателя, както именно е сторил районният съд. В такава насока е и преобладаващата съдебна практика на АССГ.

С оглед на изложеното решението на СРС следва да бъде потвърдено изцяло.

Пред настоящата касационна инстанция не са ангажирани нови писмени

доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, които да обуславят различна преценка на събраните по делото доказателства.

При този изход на спора разноските пред настоящата касационна инстанция остават в тежест на всяка от направилата ги страна.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, 16ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5238 от 14.11.2023 г. по анд № 11624/2023 г. по описа на СРС, 9 с-в.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1. 2.